

staaelse. Og jeg tilføjer her, hvad jeg tidligere har udtalt, at dette med Flid at klassedele Folket er noget, som man ikke skal give sig af med. Der er mere end Tilbøjelighed nok hos de enkelte Klasser i Befolkningen til at gaa deres egne Veje og søge deres egen Fordel. Lad os hellere befytte os paa at samle i Stedet for at klassedele.

Endelig ønsker jeg at sige, at jeg har lidt ondt ved at forstaa, naar man fra Højres Side, baade fra den ene og den anden Gruppe her i Tinget, rent ud erklærer, at man vil stemme imod dette Grundlovsforslag; thi jeg tror dog, vi maa alle være enige om, at vi bliver ikke af med den Sag, fordi vi stemmer imod den her. Det er sikkert rigtigt, som den højt-ærede Konseilspræsident har sagt, at denne Sag nu er rejst, og at den vil blive ved at trænge paa, indtil den finder en Løsning. Men naar det er Tilfældet, kan vi jo kun ønske, at den maa blive ført op til det andet Ting og blive forhandlet der. Dette ønsker sikkert ogsaa f. Eks. det ærede Medlem fra Hillerød (Dinesen), der bemærkede, at han vilde stemme imod Forslaget, for han vidste, at det gik op i det andet Ting alligevel. Men hvis vi alle tænkte saadan, vilde vi jo tænke omtrent som Jøderne, den Gang de vilde give deres Præst et Anker Vin, og hver skulde komme med sin Flaske og fylde den i Ankeret; saa tænkte en af dem, at en Flaske Vand imellem saa meget Vin gjorde ikke noget; men da man skulde undersøge Vinens Beskaffenhed, viste det sig, at flere maatte have tænkt som han, thi det endte med, at Præsten kun fik det bare Vand. Ogsaa her vil det ende med det bare Vand, hvis vi alle tænker, at vi kan godt stemme imod, for andre vil nok stemme for. Nej, netop fordi jeg ønsker, at Spørgsmaalet skal løses og løses nu og løses hurtigst muligt, hvad jeg tror er det bedste for os alle, netop derfor vil jeg for min Del stemme for Forslaget, saa at det kan komme op til Landstinget. Men jeg vil ganske vist tilføje, at jeg gør det med det samme Haab som det ærede Medlem for Maribo Amts 1ste Valgkreds (L. Reventlow) — med Haabet om, at det i Landstinget maa blive ændret til det bedre, saa at vi med Glæde kan komme til at stemme for det til sidst.

Ordføreren (Slebsager): Jeg vil ikke følge de Medlemmer, som har ønsket at motivere Særstandpunkter. Ved anden Behandling erklærede jeg, at vi indenfor Udvalgets Flertal var enige om at lade Sær-

ønsker træde i Baggrunden og samle os om Helheden i Lovforslaget, og det ønsker jeg at gentage nu. Da Forslaget skal op til Tinget her ovenover, gælder det om, at alle, der vil være med til en Løsning af Forfatningsspørgsmaalet paa den almindelige Valgrets Grund, uden Hensyn til enkelte Særstandpunkter samler sig om Helheden i Grundlovsforslaget for at give det den størst mulige Vægt overfor det andet Ting.

I øvrigt skal jeg blot gøre nogle faa Bemærkninger til det ærede Medlem fra Hillerød (Dinesen) og det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Hammerich). Jeg vil sige til det ærede Medlem fra Hillerød, at jeg selvfølgelig ikke ventede, han skulde kunne give sin Tilslutning til den korte historiske Redegørelse, jeg gav. Selvfølgelig led den af adskillige Mangler paa Grund af sin Korthed, og jeg kan heller ikke vente, at det ærede Medlem fuldt ud skulde anerkende Rigtigheden af den, for det sete afhænger jo nu engang meget af Øjnene, der ser. Men det ærede Medlem fra Hillerød skuffede mig i Slutningen af sit Foredrag, idet han for sit Vedkommende vilde stemme imod et Grundlovsforslag, der tilsigter at komme bort fra Grundloven af 1866. Det havde jeg ikke ventet af det ærede Medlem, der i 1866 stemte imod den Grundlov, vi nu har. Det var i det ærede Medlems Ungdom, og jeg er glad ved, at det ærede Medlem i sin Ungdom har stemt imod denne Grundlov. Men det havde været ønskeligt, om han i Dag som det eneste Medlem, der ogsaa havde Sæde i dette Ting i 1866, selv om han paa adskillige Punkter er utilfreds med det Forslag, her foreligger, kunde have stemt derfor for at bringe en Forhandling om Forfatningen i Gang, saa vi kan komme bort fra Forfatningen af 1866, som han i sin Tid var med til at bekæmpe.

Overfor det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds vil jeg, naar han i Begyndelsen af sit Foredrag omtalte det, jeg havde sagt om vort Folk efter 1864 og 1866, udtale, at jeg mener at have Ret i, at vort Folk den Gang faktisk var et aandelig talt lamslaaet Folk, der ikke havde Kraft og Styrke til at fastholde de Frihedsgrundsætninger, paa hvilke Forfatningen blev bygget i 1849. Han hævdede for sit Vedkommende, at jeg havde Uret, fordi Folket allerede i 1855 havde opgivet en Del af den Frihed, det havde faaet i 1849. Nej, det havde Folket ikke gjort i 1855, og det haaber jeg ogsaa, det ærede Medlem vil give mig Ret i. Af